

Kitabî Nurculuk

Kitabî Nurculuktan kastım, Risale-i Nur Külliyyatı'nda esasları belirtilmiş bir iman ve Kur'ân hizmetidir.

Zaten Nurculuk hareketi ihlâslı bir Kur'ân hizmetidir. Ama bazılarında hatıralara dayalı bir geleneksellik hâkim. "Ben Üstad'dan şöyle gördüm, filan ağabeyden böyle duydum" v.s. Tamam duymuş ve görmüş olabilirsin, ama ben onun doğruluğunu neye dayanarak anlayacağım?

Nurculuk falana filana göre değil, Üstadımızın tashihinden geçmiş Risale-i Nur Külliyyatı'na göre yapılır. Dikkatli bir şekilde Külliyyatı okuyup istifade etmek ve okunan hakikatlerin manalarını hayatımıza geçirmek esastır. Daha sonra da muhtaç olanların Risalelerle buluşmasını temin etmektir. Yoksa al adamı kendine benzet, yok öyle bir şey.

Allah her ferdi farklı fitratta yaratmıştır. Kimse kimseyi baskı kurarak ya da gıpta damarını tahrik ederek kendine özendirme hakkına sahip değildir. O zaman münafıkâne davranışlar yol bulup içimize girer. İnsanları gerçek yüzleri ile tanımakta zorlanırsınız. Taklitçi sinekler kartallar gibi hava atmaya, çobanlar kendini padişah zannetmeye başlar. Ayıkla pirincin taşını...

Üstadımızın Tarihçe-i Hayatı yazılırken, kendisi ile ilgili harika addedilen bahisleri çıkarttırıyor. Sadece hizmete müteallik hususlar konuyor.

Ama gel gör ki; bazıları harika haller peşinde ve bir türlü esasa gelemiyorlar. Halbuki Üstadımız şahsî meziyetlerin öne çıkmasının ihlâsa zarar vereceğinden bahseder. O zaman, bir daha Külliyyatı dikkatlice okuyarak Üstadımızı ve öncülük ettiği hizmeti idrak etmeye çalışmamız gerekiyor.

Malûmatfuruşluk ilim değildir. Günlük haberleri dinleyen biri de âlemde olup bitenleri öğrenebilir. Fakat bu haberlerin hangi oranda doğru olduğu ve ne maksatla dillendirildiği ona göre meçhuldür. Halbuki ilim denilen şey, okuduğunuz hakikatin özüne vâkıf olup manasını hissetmektir. Bu da Risaleleri dikkatlice ve anlayarak okumakla elde edilir. Şu ya da bu şekilde duyumlara dayalı bilgiler, olsa olsa malûmat kabilindedir.

İşimiz Nurculuk ise kaynak Risale-i Nur Külliyyatı'dır. Onu ne kadar çok okur ve istifade edersek o kadar talihli oluruz. İçindeki hakikatleri hayatımıza aksettirebilirsek, hizmete vesile oluruz. Ömür sermayesi çok kıymetli olduğuna göre,

boşaya harcamayalım.

Öte yandan Üstadımızın; “Hem madem ben sizlere kanaat ettim ve ediyorum, başkalarına bakmıyorum, meşgul olmuyorum; siz dahi Risale-i Nur’a kanaat etmeniz lâzımdır, belki bu zamanda elzemdir” ikazını unutmamamız gerekiyor.

Sabahaattin Boyacı